

Iktatószám: 57/2017.III.

Dorozsmai Éva

humán erőforrás vezérigazgató-helyettes

MÁV Zrt.

Székhelyén

Tisztelt Vezérigazgató-helyettes Asszony!

A munkáltató által megküldött, a munkába járással összefüggő költségtérítésekről szóló utasítástervezettel kapcsolatban szakszervezetünk az alábbiakat fogalmazta meg.

Gyakorlati problémákat vet fel a vasúti közlekedéssel rendelkező munkavállalók köre:

- 4.1. pont: Az a munkavállaló jogosult költségtérítésre, aki közigazgatási határon kívülről jár be és a vasúti személyszállítás „részben sem megoldott”. Így azok a munkavállalók, akiknek részben megoldott a vasúti közlekedése, a hivatkozott pont alapján kikerülnek a jogosulti körből. Azaz, ha az út egy részét megtehetik vasúton, máris nem lesznek jogosultak a térítésre. Kérdésként merül fel, hogy mit jelent a „részben megoldott” fogalma? Az állomásnak a lakóhelytől mért mekkora távolsága fogadható el még a szabály szempontjából?
- 4.1. pont: Ha a munkavállaló vasúttal is tud munkába járni, nem jár a térítés, mivel a munkavállaló köteles igénybe venni a vasutat. Ekkor csak méltányolható indok alapján fogadható el az igénye. Hiányzik a szabályozásból a „méltányolható indok” fogalmának kifejtése, azaz, hogy milyen körülményeket értékel a munkáltató.
- 4.1. pont: Gyakorlati kérdést vet fel az, ha a munkavállaló igénybe veszi a vasúti személyszállítást, de az átszállásokra fordított idő (várakozás) annyi időt emészt fel, hogy az már kimeríti a hosszú várakozási idő fogalmát. Nem egyértelmű számunkra, hogy ebben az esetben jár-e a térítés.

A jogszabály nem alkalmaz szűkítő feltételt a jogosultságok kapcsán, tehát a jogszabályi előírások alapján az, akinek van szabadjegye, nincs kizárva a költségtérítésre jogosultak köréből. Természetesen a jóhiszeműség és tisztesség munkajogi követelménye, valamint a rendeltetésszerű joggyakorlás előírása alapján megkövetelhető a munkavállalótól a

költséghatékony munkába járás, de a szöveg alapján, álláspontunk szerint, a munkáltató túlterjeszkedett az ésszerűség körén.

A 4.2.2.2. pontot úgy értelmezem, hogy a munkavállaló kérheti a közösségi közlekedés térítése helyett azt is, hogy a saját gépjárművel történő munkába járást ellentételezze a munkáltató. Ekkor a térítés mértéke legfeljebb a bérlet/jegy árának 86% -a lehet, viszont ez a térítés csak a munkába járásra, a hazautazásra nem vonatkozik.

4.3. pont: A korlátozások között szerepel, hogy az a munkavállaló, akinek részben megoldott a közlekedése vasúton, csak az útvonal egy részére jogosult térítésre. Itt is felmerül, hogy az átszállás miatti várakozás(oka)t beleszámítja-e a munkáltató a „hosszú várakozás” idejébe.

4.4.4.1. Elszámolás: A tervezet szerint a munkavállaló köteles hó elejéig leadni az előző havi bérletszelvényt/menetjegyet. Aggályként merül fel az, hogy amennyiben a munkavállaló 30 napos bérletet vásárol, úgy előfordulhat, hogy a hónap elsején a bérlete még érvényes, így számos napja térítés nélkül marad. Ezt hogyan kívánja a munkáltató rendezni?

Budapest, 2017. 05. 04.

Üdvözlettel:

Zlati Róbert sk.
érdekvédelmi alelnök